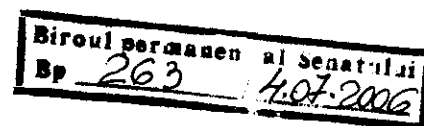




GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1938
2206 2006



Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 22 din 30 ianuarie 2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii*, inițiată de domnii deputați Sorin Paveliu, Ioan Ghișe, Emilian Frâncu și Nini Săpunaru din Grupul parlamentar al PNL (Bp. 263/2006).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii*, cu dispoziții care să permită:

- introducerea unor termene precise pentru includerea în buget a sumelor necesare îndeplinirii obligațiilor de plată stabilite prin titluri executorii;
- reglementarea în mod expres a obligației conducătorului instituției publice de a recupera prejudiciul produs de la persoanele vinovate;
- instituirea obligativității includerii informațiilor referitoare la obligațiilor de plată ale instituțiilor publice pe site-urile proprii, precum și pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice.

II. Propuneri și observații

1. La **art. I pct. 1** se propune instituirea, în sarcina instituției publice debitoare, a *daunelor compensatorii*, ce urmează a se calcula din ziua comunicării titlului executoriu și până la data executării obligației de plată. Or, daunele compensatorii indemnizează pe creditor pentru pagubele pricinuite prin neexecutarea ori executarea necorespunzătoare a obligației de plată. Prin urmare, considerăm că, pentru executarea cu întârziere a obligației de plată debitorul

datorează *daune-interese moratorii*. Însă prevederea propusă nu oferă o soluție viabilă, atât timp cât și această obligație, accesorie obligației principale de plată urmează a fi executată în aceleași condiții și potrivit aceleași proceduri aplicabile executării obligației principale de plată, stabilită prin titlul executoriu. Prevederile mai sus menționate ar trebui reanalizate și sub aspect terminologic, întrucât obligațiile de plată sunt stabilite prin titluri executorii, iar nu "*convenite*".

În plus, pentru întârzierea executării obligației de plată, debitorul trebuie să suporte nu numai dobânzile și eventualele penalități, ci, în toate cazurile, și actualizarea obligațiilor de plată în funcție de cursul monedei de la data plății efective, astfel cum este stabilit de dispozițiile art. 371² alin. (3) din Codul de procedură civilă.

2. La **pct. 2 al art. I** din propunerea legislativă se propune introducerea unui nou articol conform căruia obligațiile de plată ale instituțiilor publice stabilite prin titluri executorii vor fi incluse cu prioritate în prima lege de rectificare a bugetului de stat din anul respectiv sau în bugetul de stat pentru anul următor.

Referitor la procesul de elaborare a proiectului legii bugetare pentru anul următor, precizăm că acesta se derulează în condițiile stabilite de *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare*. În situația în care la momentul elaborării proiectului de buget sunt cunoscute aceste obligații de plată, intră în obligația ordonatorului principal de credite să-și prevadă în bugetul propriu fonduri cu această destinație.

De asemenea, în cursul execuției bugetare, la dispoziția ordonatorilor principali de credite, conform Legii nr. 500/2002 și Ordonanței Guvernului nr. 22/2002, sunt disponibile o serie de instrumente care să facă posibilă virarea anumitor sume între pozițiile clasificăției bugetare în vederea plății unor astfel de obligații.

Precizăm totodată că elaborarea unor proiecte de lege de rectificare a legilor bugetare anuale ar putea întârzia plata creanțelor ce reprezintă titluri executorii, situații ce generează alte litigii între părți.

De altfel, prevederile conținute de acest nou articol ar putea fi aplicabile numai instituțiilor publice finanțate integral de la bugetul de stat, în timp ce Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 reglementează obligația de plată a sumelor stabilite prin titluri executorii de către toate instituțiile publice, indiferent de sistemul de finanțare și subordonare al acestora.

3. Referitor la **pct. 3 al art. I**, precizăm că impunerea unui termen pentru recuperarea unui prejudiciu, este nerealistă, deoarece recuperarea efectivă poate presupune o acțiune în justiție, ceea ce va duce la nerespectarea termenului. Mai degrabă poate fi instituit un termen în care să fie demarată procedura de recuperare a prejudiciului.

De asemenea, invocarea Codului muncii ca temei pentru recuperarea prejudiciului nu este suficientă, existând și persoane cu statut de funcționar public față de care se aplică *Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publice, cu modificările și completările ulterioare*.

Totodată, considerăm că recuperarea prejudiciului nu poate interveni decât dacă în bugetul instituției debitoare există deja sumele necesare pentru executarea obligației de plată stabilită în sarcina instituției publice debitoare. Aceasta, întrucât obligația de a întocmi proiectul de buget (inclusiv includerea sumelor reprezentând obligații de plată stabilite prin titluri executorii) al instituției publice revine ordonatorului principal de credite, care, de regulă, este chiar conducătorul instituției publice (ministrul, conducătorii organelor de specialitate ale administrației publice centrale, ai altor autorități publice sau ai instituțiilor publice autonome). În afara obligației de a întocmi propunerile pentru proiectul de buget, ordonatorului principal de credite îi revin și atribuțiile angajării, lichidării și ordonanțării cheltuielilor în limita creditelor bugetare repartizate și aprobate, doar plata cheltuielilor fiind asigurată de șeful compartimentului financiar-contabil în limita fondurilor disponibile.

4. Referitor la **pct. 4 al art. I**, considerăm că nu se justifică publicarea pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice a listei instituțiilor publice care au obligații de plată în temeiul unor titluri executorii, cu atât mai mult cu cât la art. 4¹ a fost stabilită această obligație în sarcina instituțiilor publice respective.

De altfel, din textul *Expunerii de motive* nu rezultă în ce scop este necesară publicarea pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice a listei instituțiilor publice care au obligații de plată în temeiul unor titluri executorii, iar în cazul în care această prevedere ar fi menținută ar fi necesar ca toate instituțiile publice, indiferent de sistemul de finanțare și subordonare, să comunice acestui minister, atât rezultate din titluri executorii cât și sumele achitate în limita acestora, pe măsura ce se efectuează plățile respective.

5. Precizăm că Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 conține dispoziții de favoare pentru debitor și în dauna intereselor legitime ale creditorului, fiind ignorat dreptul de gaj general al acestuia asupra valorilor urmăribile ale debitorului și împiedicându-se efectuarea plății prevăzute în titlul executoriu, integral și la termen.

De altfel, menționăm că în Programul legislativ al Guvernului, stabilit pe baza Programului de guvernare pentru perioada 2005-2008 a fost prevăzută ca măsură legislativă abrogarea Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 "*care face practic imposibilă recuperarea de către cetățeni și de către persoanele juridice de drept privat a creanțelor pe care le au împotriva statului și a instituțiilor publice*". De asemenea, prin *Hotărârea Guvernului nr. 232/2005 privind aprobarea Strategiei de reformă a sistemului judiciar pe perioada 2005-2007 și a Planului de acțiune pentru implementarea Strategiei de reformă a sistemului*

judiciar pe perioada 2005-2007, în cadrul obiectivului referitor la "Îmbunătățirea sistemului de executare a hotărârilor judecătorești în materie civilă" s-a prevăzut "eliminarea prevederilor care împiedică executarea creanțelor cetățenilor și persoanelor juridice de drept privat împotriva statului și instituțiilor publice".

Măsura abrogării Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 ar permite promovarea egalității de tratament juridic, potrivit dreptului comun, și în cazul raporturilor juridice privind executarea obligațiilor de plată ce revin, potrivit legii, statului sau instituțiilor publice.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă



Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului